

Titel: BREV TIL: Louis Leonor Hammerich FRA: unsure (1951-01-01)

Citation: "BREV TIL: Louis Leonor Hammerich FRA: unsure (1951-01-01)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/text/lh-texts-kapsel_033-shoot-workidacc-2005_0099_033_EFJ-HAMMERICH_0090.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

1/1 1951

*p

Kære Hammerich, Jeg må straks efter modtagelsen af Deres brev sende Dem et par ord for at udtrykke min glæde over at selv en så skarp salut fra min side ikke har gjort noget skår i den bona voluntas fra Deres side som jeg altid selv har sat stor pris på. Til gengæld er det, lidt mistrøst, åbenlyst at man ikke i en sådan atmosfære af symtati og dybtgående fælles forudsætninger kan nå videre i saglig forståelse. Lad os derfor holde os til det mere personlige. Liver er kort og rigt, og enhver der ikke vil lukke sig selv om et snævert, speciale må derfor nøje overveje, hvor han vil gøre sin frie videnskabelige indsats, hvis han da føler tilskyndelse til en sådan. Han må selvfølgelig i tilfælde af X M li j l & ■ '£..>& 89191 I ^SnS DBVJJ dels tage hensyn til de opgaver der synes ham mest påtrængende inden for det felt han benytter, dels til, hvilke opgaver der arbejdes med på anden måde, dels til sine egne evners og, arbejdskraftes/sørgelige De- grænsning. Hvad det første angår, så er det jo klart, at man kan blive velegnet med at udforske detaljer i de nordiske sprogs historie. Vi kan for hver eneste glose med nøjagtighed registriere første fundsted og ventuelle lånemuligheder, og vi kan føje et par anmærkninger til hver progr. i Brøndum-Nielsens og Skautrup's værker. Jeg er filolog nok til at finde et sådant arbejde interessant at udføre, men når det er udført ?? kan der så egentlig tænkes noget mere ligegyldigt! i denne værdi? Det er som at drive geologiske studier over brolægningen i Næstved. Man vil sikkert kunne bestemme hver enkelt stens proveniens, og det kan være en god opgave for geologer. Uderende, men forøge vor indsigt

og

i jordkib<hden3 bygning vil det næppe., lige så lidt som vi vil blive væsentligt klogere om vi optaget i reformat ionstidens litteratur

fik sHi at vide hvor mange låneord der og hvornår. Mon ikke den svig

var

2

tende interesse for at udfylde de vinduer i Aladdins palads som faderne ikke har gidet gøre færdige benror på at dette arbejde faktisk ikke er interessant, fordi det ikke fører til ny og væsentlig ericendelse* Fordi det vigtigste arbejde er udført så godt, og fordi den historiske kulturrepøse. hvori sproghistorien har sin rod, er udløbet? (Hvad færøsken angår er det jo netop en glose .eiaatisk, nemlig Marie Bjerrum, der som den første har taget dette arbejde op på bredt grundlag i et arbejde, som De undlader at nævne af (for nu at sige det pænt politiske grunde, og Fjoldemålet og sydslesvigske i det hele er jo netop kKhxKiiidit under stadig og indtrængende behandling af gloasemti- ater, selv om De nu ikke kan lide metoden -). Den nordiske filolog&i- som den drives især i Sverrig synes mig at være en fabrik, Æaxhvis pro dukter alene har interesse for producenterne, og det er nu nationaløko , ^Syad angår Deres appel til mig selv, er sikit ræoiisk lidt. misligt. Kert halvdelen af min arbejdskraft stadig på ærkefilologiske opgaver som udgaverne af Kingo og Brorson.' Til gengæld har hele den retning i sprogvidenskaben, som indtil Griram var den eneste livgivende. nemlig den teoretisk-filosofiske - været skandaløst vanrøgtet i halvandet hundrede år, medens en række nabovidenskaber som logik, psykologi, sociologi har gjort kæmpefremskridt. Er det da mærkeligt, at enkelte lingvister føler at der på disse felter er en mere jomfrueligt arbejdsmark, og at De føler sig tiltrukket af det "Abenteuer des Geistes" som det er at orientere sig i aisse områder? Og at de gør det, selv om de på grund af deres utroligt ensidige uddannelse mangler væsentlige forudsætninger for at nå noget betydeligt resultat? Og selv om man nu er bundet så stærkt til en kulturetning, at man ikke selv vil være med, ja, at man endog mangler forståelse for det der driver de andre, er der så grund til at bekæmpe en sådant forsøg? Og vil man endelig bekæmpe en ny retning, som man ikke forsøger, skal

viet

det da gøres på den måde at man giver uindviede et notorisk forvræn - ikke fordrage at moralisere»men jeg har svært ved at tro, at De selv kan føle Dem i Holger Danskes rolle i den strid,

som De her har rejst.